

ინიშნება ლენ. ლიმანოვსკი. არის და თუ ავაზაური მატო შულუკიქე, რომ გამოჩენილი ავაზაური მატო შულუკიქე, რომ ლისგანაც ერთ დროს თვილისის მშეცდიან მოქალაქეთა ანგლოსები დაუთხობილი ჰყავდათ, დაუჭირავთ ვლადიკავკაზში, უქიდამ თვილისში გამოუვზავნიათ, რადგან მომეტებული ნაწილი დინაშაულობა იმას აქ ჩაუდენა, და ახლა შეტეტში არის დაჭრილიო.

* * დღეს, 26 აპრილს, მუხრანიანთ ხილზე უფალი მაუმოვსს (ქალაქის ფანრების მოიჯარადეს) დაცენებ თავს რამდონიმე ავაზაკები, რომელიც, როგორც ამბობენ, ჩინოვნიკის ტანისამოსში იყვნენ გადაცმულნი. ავაზაკებმა შეამტკრიც უფ. მასუმოვის სახლის კარები, დასჭრეს თვითონ მასუმოვი, იმის მოურავი და ერთი ათხი თესი ბავში, წაიღეს ორი საათი, ორი დამზადა, ხვალი და სხვა. და გაიქცენ.

ამ დროს მეორე უცხლურება მოხდა: ასაი გაექცა თურმე ნავთის კანტორაში მუშების მოსაყანათ; ავაზაკებს ესროლათ თოფი იმ მუშისთვის და იქვე წაექციათ; სანამ საათმყოფაშა მიიყვანდნენ, ასაი კიდეც მოკვდა.

უფ. მასუმოვი ისე ძლიერ არის თურმე ჩევოლვერით დაჭრილი, რომ არ მოჩება; პატარა ბავშეს ხელის თაოები აქვს დაჭრილიო..

* * ხვალ, 28-ს აპრილს, თვილისის საზაფხულო თეატრში სოშხის სცენის მოყვარენი არდგენენ უფ. გ. სუნდუკიანისაგან გადაკეთებულ მოლლივრის სამ მოქმედებიან კომედიის „შორე დანდენ“, რომლის შემოსავალი უფ. აპერიკიანის სისარვებლოდ არის დაიშნული.

ომის პეჩები

დევოტიკა, ზარტის. 28-ს („დორები“ კორესპონდენცია). როგორც ამას წინაზედ გამოგზავნილის კორესპონდენციდამაც სცნობით, ჩერენ, ე. ი. მაკვასიის ბრიგადა, ქ. სოჭის აღების შემდევ, გაეფანტეს სხვა-და-სხვა გზით ისმალების საქებნელათ: ისების ღივრითით თეთ ჩერენი ატრიადის უფროსი ლენერალი ბურკო წავიდა ქ. ისციმანისაკენ, შებანის პოლკი დანართებით შავი და მოველით ქ. სტანიმაკში იმ განზრახით, რომ დაქსაქსულ ისმალების კვალს უნდა გავყეო უკან სადამდისაც შესაძლებელი იქნება; 12-ს დილით, თოხი სოტრა შებანის ყაზახები გაეძგზავრენ ადრიანოპოლისაკენ და დანარჩენებმა მ. ებიანათ გამოუდევით მსმალების კვალს მთაში; ერთი კვირის წინათ იყვნენ წასულნი; იმ ღამეს მდინარე ჩეპელ-დერესის ხეობაში ქ. ბანკოვის თავში, ზურჯი (ქართველთ) მლვთის-შობლის მონასტრის შენობაში დასდევით; აქ ისმალოს ჯარსაც ამოველით, მაგრამ ბერებს კარებები დაეკეტნათ ზღუდისა და არ შეეშვათ, ისმალებსაც მეტი ძალა ველარ დაეტანებინათ, რადგანაც უკანიდამ ჩერენი მდევრობისა ეშინოდათ და ამის გამო გადარჩა მონასტრი შეურეველი; ამ მონასტრის ისტორიას შემდეგ მოგახსნებთ. 13-ს მოველით ს ნარჩენში; 14-ს ს პალოვსკში; 16-ს ს ჩაბალარში; აქ ჯანდაკი დაცვინულ მ. მალოს ჯარს წამოვსწვდით, რომელთაც მივანიჭეთ თავისუფლება, რომ მიცეცულიყვნენ თავ-თავიანი იჯახობაში; მაგრამ რომელიც ჩერენ ბულგარების დრუენა აგველევნა თავიანთიავე სარდლით (კოევოდ) და წითელი ხელსახლცის ნაგლეჯის აღმით (ბაირალით), ამათ ბევრი დახოცეს, ვიდრო ჩერენ დაუშლიდათ, რომ ვათმყოფა დაცვინულებისთვის ხელი არ ეხლოთ, არამედ სულგრძელობა და კაც-მოყვარეობა აღმოჩინათ მათთვის და სამაგიერო „სისხლი სისხლით არ დაეძანა!...“

31 დეკემბერს სოჭიილამ გამოველით და მოველით ს. ბორნი-ლოზოვოში; 1 იანვარს ქ. სამაკოვში ვიღლესაშაულებით ახალი წელიწადი. ამ სამაკოვთან ჩერენი ჯარი წამოსწეოდა. თურმე ისმა-

ლებსა და ჩაკა ისმალებს აღარ შესძლებლათ გამაგრება და ზოლიპოვთა კუნძულიათ, ამისათვის ძალიან გონივრული მოქალაქენები; მოახდინეს ტყუალი შერიგება, ვითომც სულთანის ბრძანებით, და ამ სახით მოგვიტყუუს ორი დენერალი ვენაბინოვსკი და ჩერეგინი; თეთ მ. მალოს ფაშაც გადმოვიდა ჩერენს დენერლებთან თავისი შედგანილი ტყუალის ტელეგრამმით და ლაზარიანათ თურმე შეზარბოშნენ; შემდევ გამოესალმა და იმ ღამესვე გააპარა თავის ჯარი საშაკოვილამ და მით უშეველა თავის თავსა..

მეორე დღეს, ჩერენებმა „ბევრი „ახ!“ იმახეს თურმე, მაგრამ გვიან-ღა იყო!“

3-ს ლილნიბანიში ჩავის დენერლებით; 4-ს მოველით ს. ვარგარაში; 5-ს ქ. თათარბაზარჯეში; რომლის საუკეთესო ნაწილი გადამშვარი იყო ისმალებისაგან; 6-ს მოველით ქ. ვალიპაპოლში; აქ ცოტათ შემაგრებულიყვნენ მ. მალოს ბარაბარი, მაგრამ ჩერენი დარიგება ყურადღიან არ შეუშეს და ბლობმათ შეემცირებინათ ტკვების რიცხვი და ვინც-ღა გადარჩენ, თავისუფლება მივანიჭეთ. 19-ს მოველით ს. დერი-დერებში მდინარე დერი-დერის ხეობაში. აქ ბულგარების დრუენაც და გზაში მოკრეფალი მსმალები ტკვებიც თავ-თავიანთ სახლებში დავითხოვეთ.

5. სტანისამაკილამ მოკიდებული გილრე ამ ს. დერი-დერემდის ისეთი საძაგლო გზა გვერდა, რომ ათიდამ-თხუთმეტი ვერსის სიერცებზე ვიყავით გაჭიმული და თითო ცხენის მეტი ვერ ეტო. და ბილიკზე; ბევრი ცხენები გადაგვიცევდნენ ხრამში, ორას ცხენამდის და გვიკოჭლდა ხორკლიანი და მჭრელი ქვიანი გზის გამო, ამ რიცხვილამ ბევრ ცხენებსაც თავი მივანებეთ, რადგანაც სრულებით სიარული აღარ შეეძლოთ. მრთის სიტყვით, თუმცა ამ ომიანობაში არც ერთს ცხენის ცხენისანს ჯარს ჩერენია არ გამოულია და გამოულია და არ გვინახეს და არც არაეს გარდაპერდა. ასი ნაბიჯი არ გვინახავს ვაკე გზა, სულტანი, ქანჩახები, ხორკლი, სიპი, გაყინული აღმართები და დამართები, ალაგს გაუკვალევი თოვლი ორ არშინამდის, ქარიშხალი, ტლაბო და სხვა მრავალი უშეველებელი. მტერი რომ მძლავრი დაგეხდომოდა ჩერენ, ერთიც ვერ გადავრჩებოდით, რადგანაც არც უკან დაეცეა შეიძლებოდა გზის გამოისბით (ცხენის ვერ მოაბრუნებდა კაცი), მარჯვენი თვალ-უწყდომელი ტინიანი მთა იყო და მარცხნივ თვალ-ხაუწყდომელი კაცე; ალაგს ერთი ცხენის ფეხი ვერა თავსდებოდა ხოლმე ბილიკში. მაგრამ განვებამ არ გავეწირა და ამის გამო ჩერენ ბერების ვერ სარგებლობდნენ ამ გვარ შემთვევებით; ამის გამო ჩერენ ცილის რისით და სიამაყით მიესდიოდით წირა.

20-ს იანვარს მოველით ს. პატარიში; 21-ს ს. პატარიშებაში; 22-ს ს. პაბააჩ-არნაუტ-პიუში მდინარე პიზილ-დერესის ხეობაში; აქ ცხენისან ბაშიბუზუებს შევეღით შეგვექნა მცირედი სროლი; მაგრამ ჩერენი გაგვექცება კაცებნენ და მხოლოდ ერთ ცხენის ფეხი ვერა გამოისახება არ გავეწირა და ამის გამო ჩერენ ბერების ვერ სარგებლობდნენ ამ გვარ შემთვევებით; ამის გამო ჩერენ ცილის რისით და სიამაყით მიესდიოდით წირა. 24-ს ს. ჩერენლეკლებში მოველით; 25-ს ს.

